

Ib Christensen (DR):

Som svar på hr. Erhard Jakobsens beredvillighed til på sit partis vegne at træde til, hvis statsministeren skulle få vanskeligheder med venstre, konservative eller radikale, svarede statsministeren overmåde beroligende, at der ingen grund var til at tro, at der skulle opstå større vanskeligheder, altså underforstået: med samarbejdet mellem de fire gamle partier.

Jeg synes, at hele debatten her i dag i og for sig har bekræftet de ytringer, der er kommet om, at vi måske i øjeblikket har en slags uofficiel samlingsregering af de fire gamle partier. Den kommende tid vil imidlertid vise, i hvor høj grad regeringen har sin handlfrihed. Jeg håber stadig væk – men det vil de kommende dage altså snart afsløre – at regeringen er indstillet på at forhandle med alle folketingets partier. Der er stadig væk ikke noget i åbningstalen, der afslører noget andet, men det vil altså snart blive afsløret.

Jeg har én bemærkning til statsministeren. Statsministeren erklærede sig enig med hr. Christophersen i, at direkte valg til det såkaldte Europa-Parlament sandelig ikke er et spørgsmål om Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber. Det kan man så mene om, hvad man vil. Vi ved, at meningerne er delte i denne sal, og de er også delte i flertallet af EF-partierne, hvoraf nogle endda har et massivt flertal af EF-modstandere blandt deres vælgere, i hvert fald blandt deres nuværende vælgere. Jeg kan bare konstatere, at siden august 1973 har det været sådan, at i praktisk taget hver eneste undersøgelse af befolkningens holdning til EF-medlemskabet har der været flertal, og massivt flertal, blandt dem, der har taget stilling, imod EF-medlemskab. Hvad enten man nu synes, det skal diskuteres eller ej, er det derfor uundgåeligt, at det bliver diskuteret. Det må blive diskuteret, når befolkningens holdning i den grad er i strid med flertallets opfattelse herinde. Det kan regeringen og hr. Christophersen og andre lige så godt lægge sig på sinde, at der kommer en sådan diskussion, ikke blot om Danmarks europæiske politik, nu vi er medlem af De europæiske Fællesskaber, men også om selve medlemskabets berettigelse eller manglende berettigelse, så det vender vi tilbage til.

Wilhelm (VS):

Nu havde statsministeren ikke ét ord til kommentar til nogle af de kritikpunkter, vi fremsatte med hensyn til de ting, der er fremlagt i regeringens planer. Det skal ikke forhindre, at jeg i hvert fald retter lyset endnu en gang på en enkelt af disse sager.

I statsministerens tale i tirsdags er han bl. a. inde på det, han kalder de skærpede modsætninger, og siger, at vi må bekæmpe disse tendenser. Hvad der så ellers kan lægges af misbrug i det. Men så kommer den beroligende tilføjelse: det er afgørende, at det sker på en måde, så vi undgår en reaktion, der kan skabe dybe modsætningsforhold eller svække de demokratiske frihedsrettigheder.

Den samme regering fremlægger samtidig med denne tale for fjerde gang forslag til en ændring af retsplejeloven, der indeholder som noget nyt i dansk retspleje, at det skal være muligt at fratage den sigtede den forsvarer, han selv foretrækker, at det skal være muligt at fratage forsvareren aktindsigt, og at det skal være muligt at holde retsmøder i sagen mod den sigtede, som hverken han selv eller hans forsvarer har adgang til. Når det kommer til de konkrete ting, så er det den måde, regeringen vil bekæmpe de skærpede modsætninger på – det, som i statsministerens uforpligtende mundtlige tale hedder: på en måde, som ikke svækker de demokratiske frihedsrettigheder.

Jeg har en kommentar til det dagsordensforslag, DKP har fremsat, og som jeg ikke nåede at kommentere i første runde. Det er klart, at vi vil stemme for denne dagsorden. Det er så meget mere klart, som vi som umiddelbar reaktion på den aftale, der blev indgået den 15. juli sidste år med DUC, selv foreslog, at DUC-rettighederne blev eksproprieret, eller – for at være mere præcis – at der blev afholdt en folkeafstemning om ekspropriation af DUC-rettighederne. Der kan nok være ting i formuleringen af denne dagsorden, vi synes er lidt tvivlsomme. Jeg skal ikke gøre det lettere for DUC ved at sige min oprigtige mening om, hvorvidt det er DUC, der udnytter bevillingen på en uanstændig måde, eller det er regeringen og folketingsflertallet, der endnu en gang har givet en fuldstændig afsindig bevilling, som man næsten ikke kan bebrejde DUC at de udnytter på denne måde. Jeg skal også nævne, at